

Božje obresti

Razprava 17

Evangeljskim načelom pride zelo prav nauk postave, ko so neke stvari prenesene iz stare zapovedi v novo poslušnost. Iz vere Cerkve je razvidno, da Jezus ni prišel razveljaviti postave, ampak dopolniti. Prenehali so namreč namigi, ki so napovedovali prihod našega Odrešenika; dopolnile so se podobe, ki jih je odnesla njegova resnična navzočnost. Tisto pa, kar je pobožnost uvedla bodisi kot npravna pravila bodisi kot navodila za preprosto bogočastje, ostaja veljavno v isti obliki, v kateri je bilo vzpostavljeno. Kar je primerno obema zavezama, se ni v ničemer spremenilo.

Med tem je tudi slovesni post v desetem mesecu, ki ga vsako leto obhajamo po običaju, saj je nadvse pravično in bogovdano, če se zahvaljujemo božji darežljivosti za sadove, ki jih je zemlja po napotilu najvzvišenejše previdnosti obrodila v človeško rabo. Da bomo pokazali, kako smo pripravljeni to opravljati, pa si je treba naložiti ne le postno zmernost, ampak tudi skrb za dobrodelnost, da bosta tudi iz zemlje naših src pognala kal pravičnosti in sad dobrote; tako bomo z usmiljenjem zaslužili božje usmiljenje za uboge.

Da bi od Boga kaj izprosili, je zelo učinkovita prošnja, podkrepljena z deli bogovdanosti. Kdor namreč ne odvrne svojega duha od ubogega, hitro obrne k sebi Gospodovo uho, saj Gospod govori: *Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen vaš Oče v nebesih; odpustite in odpuščeno vam bo.* Kaj je prijetneje od te pravičnosti? Kaj je milejše od tega poplačila? Kaj je blažje od tega povračila, kjer je razsodba sodnika izročena v roke obtoženca. *Dajte, govori, in prejeli boste.* Kakor hitro se od nas odtrga zaskrbljenost nezaupanja in skopuško omahovanje, resnica pa obljubi povrnitev, že varno nastopi človekoljubje.

Bodi vztrajen, radodarni kristjan. Daj, kar prejemaš, sej, kar žanješ, trosi, kar zbiraš. Ne boj se razsipnosti, ne vzdihuj v dvomih za dohodek. Tvoje imetje se bo povečalo, ko ga boš dobro razdelil. Zaželi si pravičnega dobička v usmiljenju in prizadevaj si za trgovanje z večnim prihodkom. Tvoj darovalec hoče, da si tudi sam radodaren. On, ki ti daje, da imaš, ti naroča, da deliš, ko pravi: *Dajte in prejeli boste.* Okleniti se moraš njegovih obljub in pohval. Čeprav nimaš nič, česar ne bi prejel, pa ti ne more manjkati, kar si dal.

Kdor torej ljubi denar in želi svoje imetje povečati z nezmernimi zaslužki, naj raje postavlja takšne svete obresti in se bogati v takšni sveti večini posojanja, da ne bo prežal na potrebe ljudi v stiski niti z zvijačno dobrodelnostjo nastavljal pasti dolžnikom, ki ne morejo poplačati; marveč naj posoja na obresti njemu, ki pravi: *Dajte in prejeli boste; s kakršno mero namreč merite, s tako se vam bo odmerilo.*

Nezvest in krivičen je do sebe, kdor noče večno imeti tega, kar ima za vredno ljubezni. Kolikorsižebodi pridoda, kolikorsižebodi nagrabi in znese na kup, s tega sveta odhaja ubog in reven, kakor pravi prerok David: *Ko umre, ne*

vzame s seboj ničesar, ne gre z njim slava njegove hiše. Ko bi bil ta naklonjen svoji duši, bi svoje dobrine zaupal njemu, ki je zanesljiv porok ubogih in radodaren poplačnik dolgov. Krivična in nespametna skopost, ki govori, da izkazuje dobroto, ko vara, pa ne posoja Bogu, ki resnično obljublja vračilo, posoja pa človeku, ki trepetaje sklepa pogodbo. Medtem ko ima prisotno za zanesljivejše od prihodnjega, po pravici često zapade v to, da poželjivost po krivičnem dobičku postane še kako upravičen razlog za pogubo.

Zato pa, karkoli se zgodi, ni dobro za obrestnika, ki mu je v škodo izgubiti denar ali pomnožiti ga; slabo je zanj, ko izgubi, kar je dal, še slabše pa, ko prejme, česar ni dal.

Povsem se je treba izogibati greha obresti in se varovati dobička, ki mu manjka človekoljubnosti. S krivičnimi in žalostnimi prirastki se namreč množi posest, gnije pa imetje duha, kajti obresti na denarju so poguba na duši.

Kaj si Bog misli o takih ljudeh, pokaže presveti prerok David, ko pravi: *Gospod, kdo bo prebival v tvojem šotoru, kdo bo počival na tvoji sveti gori?* Božji glas nas v odgovoru pouči, ko prepozna, da sodi k večnemu počitku tisti, ki med drugimi pravili pobožnega življenja tudi ne posoja denarja na obresti; pokaže pa kot tujca božjemu šotoru tistega, ki pobira krivičen dohodek z obrestmi od svojega denarja; ko želi obogateti na račun tujega propada, je vreden kazni večnega pomanjkanja.

Vi torej, predragi, ki iz vsega srca verujete Gospodovim obljubam, bežite pred umazano gobavostjo skoposti in pobožno ter modro uporabljajte božje darove. In ker se veselite njegove darežljivosti, se potrudite, da boste lahko imeli tovariše v svojem veselju. Mnogim namreč manjka, kar imate vi v izobilju. Medtem ko so nekateri v pomanjkanju, je vam dano imetje, da bi posnemali božjo dobroto. Tako lahko prek vas pride božja dobrodelnost do drugih. Če boste tako s časnimi dobrinami dobro upravljali, boste dosegli večne.

Postimo se torej ob sredah in petkih, v soboto pa bedimo pri apostolu Petru; njegove molitve naj nam v vsem pridobijo božje varstvo po Kristusu, našem Gospodu.

(CCL 38,68-71)

Prevedel fr. Miran Špelič OFM